

စိုးစိုးစာပေ

ရှင်မြတ်နိုး၏ သင်မြတ်နိုး

ကလောင်ခွဲ

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

မိုးမြေငြိမ်ငြိမ်သိမ်သိမ်တုန်

ပန်းချီသိန်းခွေကြွယ်

အခန်း (၁)

ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လေးရဲ့ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်တစ်ခုဆီသို့ သူ့ အကြည့်တွေ ရောက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ပဲ သူ့ခြေထောက်က ကားမှတ်တိုင်ဆီ ဆတ်ခနဲ လှမ်းမိလျက်သား ဖြစ်သွားရသည်။ ။

ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ ရပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးချောချောတစ်ယောက် ကြောင့် ဖြစ်၏။

သူ ကောင်မလေးကို စူးစိုက်စွာဖြင့် ကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်သွားရသည်။ ။ အားပါး.. အရမ်းချောမော အိစက်နေတာပဲဟု ထင်မိသွား၏။

ဘယ်က ကောင်မလေးလဲ...

ဒီရပ်ကွက်လေးမှာ ရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီ လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ကောင်မလေးရယ်.. မင်း အရမ်းလှတာပဲ၊ ကြည့်လို့ ကောင်းလိုက်တာဟု သူ့စိတ်ထဲမှာ ပြောမိ၏။

တကယ့်ကို ကြည့်လို့ ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပဲဖြစ်သည်။ ။

မျက်နှာလေးက ဝိုင်းဝိုင်းပြည့်ပြည့်လေး ဖြစ်၏။ နှာခေါင်းလေးက ချွန်မြနေသည်။ ။ အသားအရေကလေးကလည်း ဖြူဝင်းအိစက်နေ၏။

ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေ ရှည်လျားထူထဲစွာ ကျောပေါ်ဖြန့်ကျနေသည်။ ။

သူ့ရင်ထဲမှာ နွေးထွေးလှိုက်လှဲစေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ။

ဘယ်က ကောင်မလေးလဲ.. ဘယ်သူလဲ.. ဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ သိချင်စိတ်တွေ ပြင်းပြသွားရသည်။ ။

ဒုက္ခပါပဲကွာ.. ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။

သူ ဘယ်တော့မှ မိန်းကလေးတွေကို အဆက်အဆံ လုပ်ခဲ့ဖူးတာ မဟုတ်။ အမြဲတမ်းပဲ ကင်းအောင်နေတတ်သည်။ ။

ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ရှေ့တန်းတင်တတ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ။

ဘယ်ဘဝက ရေစက်လဲကွာ.. မင်းနဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ ကိုယ့်နှလုံးသားတွေ စူးနစ်လှိုက်ဖြာသွားရပြီ။

သူ ကားကို စက်နှိုးထွက်ဖို့ ပင် သတိလစ် မေ့လျော့နေမိသည်။ ။

မင်း ဘယ်သူလဲ... ဘယ်မှာ နေလဲကွာ၊ ကိုယ် မသိသိအောင် စုံစမ်းဖို့ ကိုယ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ ကောင်မလေး..

"ထွန်းတောက်"

"ဟင်"

"မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"အား.. စိုးနောင်"

သူသွားတွေ့မယ့် သူငယ်ချင်း စိုးနောင်က မထင်မှတ်ဘဲ သူ့ကားနားသို့ ရောက်လာသည်။ ။

"အတော်ပဲ စိုးနောင်၊ မင်းကို ကိုယ်ပြောရာရှိလို့ "

"ဘာလဲကွ ဘာပြမှာ လဲ ထွန်းတောက်"

"ဟိုကောင်မလေးကို မင်းသိလား"

ထွန်းတောက်ပြတဲ့ ကောင်မလေးကို စိုးနောင်က ကြည့်သည်။ ။

"သိတာပေါ့ ဒါ မြရောင်ခြယ်ပဲ"

"ဟာ.. ဒီကောင်မလေးကို မင်းသိတယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူ မြရောင်ခြယ်"

"ဟုတ်တယ် ကောင်မလေးနာမည်က မြရောင်ခြယ်ပဲ၊ တို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ နေတယ်လေ၊ ကိုယ်တို့ နဲ့ လည်း ခင်တယ်"

"ဒါဆို ကိုယ့်ကို မိတ်ဆက်ပေးပါ၊ ဒီကောင်မလေးနဲ့ ကိုယ် ခင်မင်ချင်တယ်၊ မိတ်ဆက်ပေးပါ စိုးနောင်"

"ထွန်းတောက် ဒီကောင်မလေးက မင်းအသက်အရွယ်နဲ့ အတော် ကွာနေတယ်နော်၊ ပြီးတော့ ခြယ်က မာနရှိတယ်၊ ဆင်းရဲပေမယ့် သူ့မာနနဲ့ သူနေတာကွ"

သူကတော့ မြရောင်ခြယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို စွဲလမ်းနှစ်သက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ။

ဖူးစာဖက်လားပဲကွာ..

ကိုယ့်နှလုံးသားတွေထဲမှာ မြရောင်ခြယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုပဲ စူးနစ်စွာ ချစ်မြတ်နိုးသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"ထွန်းတောက်"

"ဟင်"

"အရူးထမနေစမ်းပါနဲ့ ကွာ ခြယ်က မင်းနဲ့ မလိုက်ဖက်ပါဘူး၊ မင်း ဘဝနဲ့ လည်း မနီးစပ်ပါဘူး၊ မင်းကိုလည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ ဒီကောင်မလေးကိုတော့ ကိုယ်နဲ့ လည်း မိတ်ဆက်ပေးပါ၊ တစ်ကြိမ်ပဲ မိတ်ဆက်ပေးပါကွာ၊ မြရောင်ခြယ်ကို မြင်မြင် ချင်းပဲ ကိုယ်အရမ်းချစ်မိသွားပြီ"

"ဟာကွာ"

"လာပါကွာ မိတ်ဆက်ပေးစမ်းပါ၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ခင်မင်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြသွားလို့ ပါ"

"သူ ဇွတ်ပဲ ကားကို ကောင်မလေးအနား မောင်းလာခဲ့မိသည် ။

စိုးနောင်တစ်ယောက် ယောင်တောင်ပေါင်တောင်နှင့် လိုက်လာခဲ့ရ၏။

ကောင်မလေးအနားရောက်တော့ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည် ။

အနီးကပ်ကြည့်မှ အရမ်းကို လှပချောမော အိစက်နေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။

သူ့အကြည့်စူးစူးတွေက ကောင်မလေး မျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်တော့မတတ် ဖြစ်သွားမိသည် ။

ပပဝတီ တွေ့လိုက်တဲ့ သိဝိမင်းကြီးလို ရူးသွပ်သွားမတတ် ခံစား လိုက်ရတော့၏။

ဖူးစာပဲလား မြရောင်ခြယ်.. ကိုယ့်တစ်သက်တာမှာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ အဲဒီလို မစွဲလမ်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါဘူးကွာ...

သူ့အကြည့်တွေကို အရှက်သိက္ခာကို ထိန်းဖို့ အတွက် ရှောင်လွှဲပစ်

ရန် ကြိုးစားရသည်။ ။

"ခြယ်"

"ဟင်.. ကိုစိုးနောင်"

သူမအကြည့်လေးက စိုးနောင်ဆီ ရောက်သွားသည်။ ။

"ဘယ်သွားမလို့ လဲ ခြယ်၊ လမ်းကြုံရင် အစ်ကိုတို့ ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား"

"ခြယ်က ကွန်ပျူတာသင်တန်း သွားတက်မှာ လေ၊ ၃၇ လမ်းမှာ ပါ"

"လမ်းကြုံတာပဲ၊ ကိုယ်တို့ လဲ အဲဒီဘက်သွားမှာ ပဲ"

သူ ကပျာကယာနှင့် ၃၇ လမ်းဘက် သွားမှာ ဖြစ်ကြောင်း ဝင်ပြောလိုက်သည်။ ။

အမှန်တကယ် သူသွားမှာ က စိုးနောင်ကိုခေါ်ပြီး ပဲခူးဘက် သွားမှာပါ။ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပဲခူးဘက် သွားစရာရှိနေသည်။ ။

ကိုယ့်လမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားပြီ ထင်တယ်၊ မြရောင်ခြယ်...

မြရောင်ခြယ်နဲ့ တွေ့လိုက်ရတာ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အပြောင်းအလဲ အချိုးအကွေ့ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွားရပြီလို့ ထင်မိလာတယ်။

စိုးနောင်က မိတ်ဆက်ပေးတော့ သူ ရင်ခုန်လှုပ်မောသွားရသည်။ ။

"ဒါ အစ်ကိုသူငယ်ချင်း ထွန်းတောက်ကြယ်တဲ့ ၊ ဒါက ကိုယ်ညီမလေးလိုနေတဲ့ မြရောင်ခြယ်ပဲ ထွန်းတောက်"

ကိုထွန်းတောက်ကြယ်ဆိုတဲ့ လူ အကြည့်တွေကို ခြယ် မကျေနပ်သလို ဖြစ်သွားမိသည်။ ။ စူးရဲလွန်းတဲ့ အကြည့်တွေဟု ထင်မိ၏။

သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ရှိတဲ့ အရိပ်လက္ခဏာတွေက စူးရှတောက်ပကာ သူမ ဘယ်တော့မှ မနှစ်သက်ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အကြည့်တွေပဲ ဖြစ်နေသည်။ ။

ဆင်းရဲပေမယ့် မြရောင်ခြယ်မှာ မာနတွေတော့ ရှိသည်။ ။

ဆင်ခြေဖုံး ရပ်ကွက်လေးထဲမှာ နေတယ်ဆိုပြီး ကားနဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီက အလွယ်တကူ ရနိုင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အထင်သေးစွာကြည့်တတ်တဲ့ အကြည့်မျိုးကို အမုန်းဆုံးပဲ။

ခြယ်မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာ ခက်ထန်သွားရသလို နှုတ်ခမ်းလေးတွေကလည်း ပြုံးယောင်သမ်းမလာပေ။

အစ်ကိုစိုးနောင်ကို အားနာပေမယ့် ခြယ်က အဲဒီလိုပဲ နေတတ်သည်။ ။

"ခြယ်"

"ရှင်"

"အစ်ကိုတို့ ကားနဲ့ လမ်းကြိုလိုက်ခဲ့လေ"

"မလိုက်တော့ပါဘူး၊ ခြယ် ဘတ်စ်ကားပဲ စီးမယ်၊ တစ်မျိုးတော့ မထင်ပါနဲ့ နော် အစ်ကို၊ ခြယ် မစီးချင်လို့ ပါ"

ခြယ် ငြင်းပစ်လိုက်မိသည်။ ။ ကားနှင့်လာတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ခြယ်က ကင်းရှင်းစွာ နေချင်မိသည်။ ။ အလွယ်တကူ ရလိမ့်မည်ဟု ထင်သွားမှာ လည်း ခြယ် ကြောက်မိသည်။ ။

"ခြယ် မလိုက်ချင်လဲနေလေ၊ အစ်ကိုတို့ သွားတော့မယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူ ကားပေါ်တက်ရမှာ ပင် ဝန်လေးနေမိသည်။ ။

မြရောင်ခြယ်ကိုထားခဲ့ပြီး ရှေ့ဆက်ရမယ့်ခရီးအား မသွားချင်တော့
ပေ။

"ထွန်းတောက် သွားမယ်လေ"

စိုးနောင်က သတိပေးသည်။ ။

မြရောင်ခြယ်လည်း ဘတ်စ်ကားတစ်စီးပေါ် တက်သွားပြီ ဖြစ်၏။

"ထွန်းတောက်"

"ဟင်"

"သွားမယ်လေကွာ"

"မင်း မောင်းတော့ကွာ"

"ဘာဖြစ်သွားရတာလဲကွာ၊ မင်းကလည်း ဘာရောဂါရသွားပြန်ပြီလဲ
"

"စိုးနောင်"

"ပြော"

"မြရောင်ခြယ်ကို ငါရအောင်ယူမယ်"

"မဖြစ်နိုင်ဘူးကွာ မြရောင်ခြယ်က မာနကြီးတယ်၊ မင်းကိုလက်ခံမှ
မဟုတ်ဘူး ၊ အသက်အရွယ်ကလည်း ကွာတယ်၊ ပြီးတော့ မြရောင်ခြယ်
က သူ့ကို ငွေမက်တဲ့ ဂုဏ်ပကာသနတွေကို မက်မောတဲ့ မိန်းကလေး
တစ်ယောက်လို့ ထင်မှာ စိုးတယ်၊ မင်း စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ကိုယ်နဲ့ မြ
ရောင်ခြယ်တို့ အရမ်းရင်းနှီးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး အပတ်
အသက် မလုပ်ဘူး"

"မရဘူးကွာ၊ မြရောင်ခြယ် ဘယ်လောက်ပဲ မာနကြီးပါစေ၊ ကိုယ် ရအောင် ယူပြမယ်၊ ငွေတွေ ဂုဏ်တွေနဲ့ ဖိမယ်ကွာ၊ မြရောင်ခြယ်ကို ကိုယ် အရမ်းချစ်မိနေပြီ"

"သေလိုက်ကွာ"

"စိုးနောင်"

"ဟင်"

"မြရောင်ခြယ်ကို ကိုယ်အရမ်း ချစ်မိသွားပြီ၊ အသက်အရွယ်တွေ ဘာတွေ နားမလည်ဘူးကွာ၊ မြရောင်ခြယ်ကို ရအောင် ယူပြမယ်၊ ငါ ဘာကိုရင်းမလဲ၊ စိန်တွေလား၊ တိုက်တွေလား၊ ကားတွေလား"

"ထွန်းတောက် မြရောင်ခြယ်ကို အဲဒါတွေနဲ့ မြူဆွယ်လို့ ရမယ် ထင်လား"

"စောင့်ကြည့်ကွာ"

"သွားမလုပ်ပါနဲ့ ကွာ၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာ နာမည်ပျက်သွားပါ့မယ်"

စိုးနောင်ကတော့ အစွမ်းကုန် တားဆီးရမည် ဖြစ်သည်။

မြရောင်ခြယ်လေး နာမည်ပျက် သိက္ခာမဲ့မှာ မလိုလားပါ။

သူ့ရပ်ကွက်ထဲမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။

"သွားမယ်ကွာ"

"မင်းပဲ မောင်းတော့"

သူ နောက်မှာ ပဲ ဝင်ထိုင်ပြီး နောက်မှီကို လျော့ရဲစွာ မှီထားလိုက်

သည်။

"မင်းတော့ သွားပြီကွာ၊ ကုရာနတ္ထိ ဆေးမရှိတော့ပါလား"

သူ ဘာမှ တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ မြရောင်ခြယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ မျက်နှာလေးကိုပဲ စွဲလမ်းမြတ်နိုးစွာ စဉ်းစားနေမိသည်။

မြရောင်ခြယ်ရယ်..

မင်းကို အရမ်းချစ်မိနေပြီကွာ..

ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ တကယ့်ကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း မြတ်မြတ်နိုးနိုး နှစ်သက်မိတာပါ။

ရှေးဘဝက ရေစက်ပဲ ထင်တယ်။ ကိုယ် ဘယ်တော့မှ မိန်းကလေးတွေနဲ့ အနီးကပ်မနေခဲ့ဖူးတာ မင်းကိုပြောပြရင်တောင် မင်း ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ် မြရောင်ခြယ်...

မထင်မှတ်ဘဲ မင်းကို ဆုံတွေ့လိုက်ရပြီး စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်ခင်နှစ်သက် မြတ်နိုးသွားမိတာ မတတ်နိုင်ဘူး။

ကိုယ့်မှာ အပြစ်မရှိဘူး ထင်တယ်။

အချစ်ဆိုတာကို ကိုယ် ပထမဆုံးအကြိမ် ခံစားရင်းနှီးရတာပါပဲ။

မင်း မယုံဘူးလား...

လှပဝင်းမွတ်ပြီး ဖြူဝင်းနုဖတ်နေတဲ့ မင်းမျက်နှာလေးကို ကိုယ် ဘယ်လိုမှ မေ့ပစ်လို့ မရတော့ဘူးထင်တယ်။

မျက်ဝန်းနက်နက်လေးထဲက မာနတွေကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကိုယ် ပိုတောင် အထင်ကြီး မြတ်နိုးသွားမိတယ်။

မင်းရဲ့ ကျောပေါ်မှာ ပျံဝဲယိမ်းခါနေတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေက အရမ်း

ကို ကျက်သရေရှိတာပဲကွာ။

ကိုယ့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ မင်းလောက် ချစ်စရာကောင်းတဲ့
ကောင်မလေးမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ကြုံခဲ့ဖူးဘူး။

"ထွန်းတောက်"

အသံက ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေသည် ။

"ဟေ့ကောင် ထွန်းတောက်"

"ဟင်"

"ဘယ်သွားမှာ လဲ ပဲခူးလား"

"မသွားတော့ဘူး၊ မြရောင်ခြယ် သင်တန်းတက်မယ့်ဆီပဲ မောင်းကွာ
"

"ထွန်းတောက်ရာ မင်းကိုယ်မင်း ဘာကောင်လဲဆိုတာလဲ ပြန်စဉ်း
စားပါဦး"

"ကိုယ် ဘာကောင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ အရေးကြီးတာက မြရောင်ခြယ်
လေးကို ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ ပဲ အဓိက ဖြစ်သွားပြီ"

"ဟာကွာ"

"ကိုယ် ကြိုးစားမယ်"

ထွန်းတောက်ကြယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်က ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကို ဦးဆောင်
နေတဲ့ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာတစ်ယောက်ပဲ မြရောင်ခြယ်...

အဆောင်အယောင်တွေ.. ဂုဏ်သိက္ခာ စောင့်စည်းအပ်တာတွေ အား
လုံး ကိုယ် မသိချင်တော့ဘူး။

မင်းကိုတွေ့တဲ့ နေ့ကစပြီး ကိုယ့်အရာအားလုံးကို မင်းနဲ့ တန်းတူပဲ
သဘောထားလိုက်ပြီ။

မြရောင်ခြယ် အကြောင်းတွေကိုပဲ သူ တွေးနေမိသည် ။

အခန်း (၂)

သူမ သင်တန်းပြီးတော့ ခြေလှမ်းခပ်သွက်သွက်လေးနှင့် အိမ်ပြန်ဖို့ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ကို လျှောက်လာမိသည်။ ။

စောစောက တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ထွန်းတောက်ကြယ်ဆိုတဲ့ လူကို အမြင် ကတ်စွာ ပြန်တွေ့မိနေ၏။

ခြယ်ကို ဘာထင်လို့ လဲ..

အထင်သေးတာလားဟု တွေးမိပြီး ခြယ် ဒေါသဖြစ်မိသည်။ ။

ဟုတ်ပါနော်.. ရှင့်မျက်ဝန်းတွေက ခြယ်ကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေပုံက အငမ်းမရနိုင်လွန်းနေသည် ထင်မိ၏။

ရှင့်မှာ ဘာတွေပဲရှိရှိ ခြယ်ကတော့ လုံးဝရရှိစိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး နော် ။

ဝေးသေးတယ်..

ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လေးမှာ နေတယ်ဆိုပြီး ရှင်က ရမယ် ထင်မနေ နဲ့ နော်၊ ခြယ်က မာနတွေနဲ့ တုံ့ပြန်ပစ်လိုက်မှာ ပဲ။

ကားဂိတ်ဆီ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။ ခြေလှမ်းတွေက သွက်နေ၏။

ဒီလူကြီးအကြောင်းတွေကို ခြယ် လုံးဝ မစဉ်းစားချင်ပါဘူး။

မုန်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ..

မြရောင်ခြယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို ရှင် အလွယ်တကူရမယ် မထင်နဲ့ နော်။

ငွေကြေးတွေ မချမ်းသာပေမယ့် မာနတော့ ချမ်းသာတယ်။

မတွေးပါဘူးဆိုမှ ဒီလူ့အကြောင်းကိုပဲ စဉ်းစားမိနေသည် ။ ဒုက္ခပါပဲ နော်၊ မစဉ်းစားတော့ပါဘူး။

မစဉ်းစားတော့ပါဘူးဆိုမှ သူ့ကား ဆတ်ခနဲ ထိုးရပ်သွားတာကအစ သူမ သတိထားမိနေရသည် ။

ရှင် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ဒီလို ဣန္ဒြေ သိက္ခာမဲ့စွာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်ရလားဟင်...

အဲဒါကို ခြယ် မနှစ်သက်ဆုံးပါပဲ။

ဆေးမဆိုးခြယ်ဘဲ ပန်းရောင်သွေး ဝေနေသော သူရဲ့ နှုတ်ခမ်း ထူထူအမ်းအမ်း ဝိုင်းစက်စက်လေးက တွန့်ကွေးသွားအောင် မဲ့ပစ်လိုက်၏။

မြရောင်ခြယ်ကို ဒီလို လာပြီး ပတ်သက်ဆက်ဆံလို့ ရမယ်မထင်နဲ့ နော်။

သူမစိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း မာနတွေနဲ့ ဘဝတိုးတက်မှုတစ်ခုကိုပဲ အာရုံစူးစိုက်ထားမိသည် ။

ပညာရေးကို အားကြိုးမာန်တက် သူမ ကြိုးစားနေမိ၏။

ဈေးရောင်းရတဲ့ အမေကို မြရောင်ခြယ် ကျေဇူးဆပ်ချင်နေသည် ။ မောင်လေးရဲ့ ပညာရေးကလည်း ရှိနေသေး၏။

မောင်နှမနှစ်ယောက်သာရှိတဲ့ မြရောင်ခြယ်တို့ တွင် အဖေက စော

စီးစွာ ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ။

မိသားစုရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေအားလုံး မြရောင်ခြယ် တာဝန်ယူရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဘဝတိုးတက်ရေးကလွဲပြီး မြရောင်ခြယ် ဘာမှ မစဉ်းစားခဲ့။

ဟုတ်တယ်.. မစဉ်းစားသင့်တာတော့ အမှန်ပဲ။ မြရောင်ခြယ်ရဲ့ ဘဝတိုးတက်ရေးအတွက် အများကြီး ကြိုးစားရဦးမယ်။ ရည်မှန်းချက်တွေကိုတော့ အပျောက်မခံနိုင်ပါဘူး။

မြရောင်ခြယ်မှာ ကြီးမားတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေက ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ ကြီးပွားအောင် လုပ်ဖို့ ပဲ။

ရှင့်ဘာသာရှင် ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာပါစေနော် မြရောင်ခြယ် စိတ်က တိမ်းညွတ်ယစ်မှုး တွေဝေသွားမယ် မထင်ပါနဲ့ ။

သူ့ရဲ့ စူးရဲတောက်ပနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက အဓိပ္ပာယ်တွေ မြောက်မြားစွာ ထွက်နေတာ မြရောင်ခြယ် သိသည် ။

လူကို အထင်မသေးပါနဲ့ နော်။

ဒုက္ခပါပဲ.. မတွေးပါဘူးဆိုမှ ဒီလူ့အကြောင်းပဲ တွေးမိနေတယ်။

မြရောင်ခြယ်ထက် အသက်နည်းနည်းကြီးမည်ဟု ထင်ရသော သူသည် ယောက်ျားပီသစွာ ခန့်ညားချောမောသူ ဖြစ်နေသည် ။

အသားအရည်ကအစ ဝင်းဖန့်နေပြီး အသက်အရွယ်ထက် ပိုနုပျိုနေတဲ့ လူချောချောကြီး တစ်ယောက်ဆိုတာတော့ ဝန်ခံရမည် ဖြစ်၏။

မြရောင်ခြယ် ဘာတွေစဉ်းစားနေရတာလဲ။ ဒီလူ့အကြောင်းတွေ မတွေးတာ အကောင်းဆုံးပဲဟု ထင်သည် ။

မတွေးတော့ဘူး အရေးကြီးတာက အမေနဲ့ မောင်လေးဘဝ မှင့်တင် ပေးဖို့ပဲ။

အမေ့ကို အနားယူစေချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေပဲ ပြင်းပြစွာ ဖြစ်ပေါ်နေမိ၏။

ရှင်အကြောင်းတွေကို မတွေးတော့ပါဘူးနော်။

မြရောင်ခြယ်က ကိုယ့်အစွမ်းအစတွေနဲ့ပဲ ချမ်းသာကြီးပွားချင်တာ။

သူမခြေလှမ်းတွေက ခပ်သွက်သွက် လျှောက်ရင်း ကားဂိတ်ဆီသို့ ရောက်လာတော့သည်။ ။

သင်တန်းတွေက နည်းနည်း အချိန်ပို သင်လိုက်သဖြင့် အပြန်နောက် ကျကာ အမှောင်သို့ပင် လွှမ်းနေလေ၏။

အရေးထဲ ကားက တစ်မျိုး။ လူတွေက ပြည့်ကျပ်ပြီး သူမ ခပ် လှမ်းလှမ်းလေးမှာ ရပ်ပြီး လူရှင်းအောင် ရပ်နေမိသည်။ ။

"ခြယ်"

"ဟင်.. ရှင်.. ရှင်"

ဟိုလူ.. ကိုထွန်းတောက်ကြယ် ဆိုတဲ့ သူ ဖြစ်နေသည်။ ။

သူ့ကားက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရပ်နေ၏။

မြရောင်ခြယ် ဘာမှ မပြောဘဲ မျက်နှာလေးကို ရှုတည်တည်လေးနှင့် နေလိုက်သည်။ ။

"မိုးလည်း ချုပ်နေပြီ၊ မင်းကားက တက်ဖို့ မလွယ်ဘူးနော်"

မြရောင်ခြယ် ဘာမှ မပြောဘဲ ခပ်တည်တည်ပဲ ရပ်နေမိသည်။ ။

"မင်းကို ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမယ်"

"ကျွန်မကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ ရှင်လိုက်ပို့တာကိုလည်း ကျွန်မ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ပါဘူး"

လူတွေရှိနေ၍ မြရောင်ခြယ် ပြဿနာမဖြစ်လိုပေ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အရှက်သိက္ခာတွေက ရှိသေးသည်။

ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ... သူမနောက် လိုက်နေတာမျိုး မနှစ်သက်မိပေ။

ဘယ်လိုတားဆီးရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားရင်း ရင်ထဲမှာ လည်း ရှက်ရဲရဲလေး ဖြစ်သွားမိသည်။

ခြယ် ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ နီးနီးကပ်ကပ် မနေထိုင်ခဲ့ဖူးပေ။

မိသားစုဘဝလေးကို မြှင့်တင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ အတွက် ပညာရေးဘက်မှာ လည်း အာရုံစိုက်ထားမိသည်။

"ခြယ်"

"ဟင်"

"ကိုယ် ဘတ်စ်ကားနဲ့ လိုက်ပို့မှာ ပါ"

"ဘာရှင့်"

"ကိုယ့်ကားကို ဒီမှာ ထားခဲ့ပြီး ခြယ်ကို ဘတ်စ်ကားနဲ့ လိုက်ပို့မှာ ပါ"

"မလိုပါဘူး၊ ကျွန်မ ဒီအတိုင်းပဲ သွားနေကျပါ။ တစ်နေ့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ရက်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ သွားနေကျပဲ"

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူတွေရှိနေ၍ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း ပုံစံမျိုးပဲ မြရောင်ခြယ် အေးအေးဆေးဆေး ပြောနေမိသည်။

အရှက်အကြောက်ကြီးတဲ့ ခြယ်အတွက် တစ်ကိုယ်လုံး ထူထူပူပူကြီး

ဖြစ်ပြီး ဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်ထားရ၏။

ပြီးတော့လည်း သူ့အကြည့်တွေကို ရှောင်လွှဲရမလဲ။

ခြယ် မျက်နှာကို လွှဲဖယ်ထားတာတောင် စိတ်က မလုံပေ။

သူ့အကြည့်စူးစူးကြီးအတွက် သူမတစ်ကိုယ်လုံးကို ဘယ်လောက်ထိ စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေမယ်ဆိုတာ မတွေးရဲစရာပင်။

"ခြယ်"

"ရှင် သွားပါတော့၊ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ရှင်နဲ့ မခင်ချင်ဘူး၊ ပတ်လည်း မပတ်သက်ချင်ဘူး"

သူမ ခပ်ပြတ်ပြတ်လေးနှင့် တိုးတိတ်စွာ ပြောမိသည် ။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ က လူနည်းနည်းတော့ ရှင်းသွားပြီ ဖြစ်၏။

အံ့သွားလေးတွေကို ဖိကြိတ်ထားရင်း ဒီနားကနေ ထွက်ပြေးသွားချင်မိသည် ။

သူ ဘတ်စ်ကားပေါ် တက်လိုက်လာမှာ စိုးမိ၍ ခြေလှမ်းကိုပင် နည်းနည်းမှ မရွေးရဲပေ။

ရှက်စိတ်တွေက သူမတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှိတဲ့ သွေးကြောတွေထဲအထိ စိမ့်ဝင် ထူပူသွားရသည် ။

"ရှင်.. သွားနော်"

"မသွားဘူးကွာ၊ အရမ်းမနှင်ပါနဲ့ ခြယ်ရယ်၊ ကိုယ်က စိတ်ပူလို့ ပါ"

"ရှင်ပူစရာမှ မလိုဘဲ၊ ကျွန်မနဲ့ ရှင်က ဘာမှ မဆိုင်ဘူးနော်"

သူ ပေပြီး ရပ်နေမိသည် ။

ခြံယ့်ကို တစ်ယောက်တည်း ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ ရပ်နေတာ စိတ်မချ။

ကားပေါ်လည်း ခြယ်က တက်လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သိနေသည်။

ခြယ်က အနီးကပ်ကြည့်တော့မှ ပို၍ ပင် ချောမောနုဖတ် ဝင်းဖန့်နေသေး၏။

ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ အရမ်းကို ချစ်မြတ်နိုးနေမိပြီ မြရောင်ခြယ်ရယ်။

ဘယ်လိုမှ လက်လွတ် ဆုံးရှုံး မခံနိုင်တော့ဘူး ထင်တယ်။

ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ဘေးမှာ ချထားပစ်လိုက်တာကလည်း မြရောင်ခြယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမချောလေးကြောင့်ပဲကွာ။

"ရှင်... ပြန်လို့ ပြောနေတာ မကြားဘူးလား၊ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ အရှက်တကွဲဖြစ်အောင် လာလုပ်နေရတာလဲ"

စကားကိုလည်း ကျယ်ကျယ်မပြောရဲဘဲ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နှင့် ပြောနေမိသည်။

ညက မှောင်လာ၏။

ဒုက္ခပါပဲနော်။

"ခြယ်"

"ရှင် မပြန်ဘူးလား"

"မပြန်ဘူး"

"ကျွန်မကို အရှက်သိက္ခာမဲ့အောင် လုပ်နေတာပဲ၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ဘယ်တုန်းက ခင်လို့ လဲ၊ စောစောကမှ မိတ်ဆက်ပေးထားတာ၊ ကျွန်မ လူ

တစ်ယောက်ကို အဲဒီလောက်အထိ အလွယ်တကူ မခင်တတ်ပါဘူး။"

"ခြယ် အရင်ပြန်ပါ"

အမှောင်ထုအောက်မှာ ပင် ခြယ်ရဲ့ ရှက်ရဲရဲလေးဖြာနေတဲ့ မျက်နှာ ဖူးဖူးလေးကို စက္ကန့်မလပ် စိုက်ကြည့်မိနေသည်။

"ကျွန်မ ပြန်မယ်၊ ရှင် နည်းနည်းလေးမှ ခြေလှမ်းမရွေ့စေနဲ့ နော်၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို အရမ်းမုန်းသွားမှာပဲ"

မြရောင်ခြယ်ရဲ့ အမုန်းတွေကိုတော့ ကိုယ် မခံစားနိုင်ပါဘူးကွာ...

သူမခြေလှမ်းတွေက ကားရှိရာသို့ လျှောက်သွားတော့သည်။

တောင့်တင်းဖြောင့်စင်းနေတဲ့ ကိုယ်လုံးလေးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို မီးရောင်အောက်မှာ တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

မြရောင်ခြယ်ရယ်...

မင်း အရမ်းလှတာပဲ။

သူ မိန်းကလေးတွေ အများကြီးနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည်။

ကုမ္ပဏီမှာ လည်း မိန်းကလေးတွေနှင့် ဆုံမိတာပင် သူ ခပ်တည်တည်ပဲ ဂုဏ်သိက္ခာအပြည့်နှင့် နေခဲ့၏။

မြရောင်ခြယ်နဲ့ တွေ့တော့မှ သူ့စိတ်တွေ လှုပ်ခါတုန်ရီနေခဲ့ရပြီ။ ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကိုပင် ပြောင်းလဲပစ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ပြည့်လာရသည်။

သူ ကားပေါ်ပြန်တက်လိုက်ပြီး မြရောင်ခြယ်စီးသွားတဲ့ ဘတ်စ်ကားကြီးနောက် လိုက်ရပါတော့သည်။

ခြယ်ကို စိတ်မချ၊ လမ်းမှာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ လည်း စိုးရိမ်နေမိ၏

ဒီပြောင်းလဲမှုအတွက် သူ့စိတ်တွေကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရသည် ။
မြရောင်ခြယ်စီးလာတဲ့ ကားလေး ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ ရပ်ပြီး မြရောင်ခြယ် ဆင်းသွားတာကို စောင့်ကြည့်နေမိ၏။

ရပ်ကွက်ထဲ ဝင်သွားတော့မှ သူ ပြန်လာခဲ့မိသည် ။

ကားကို ဖြည်းညင်းစွာမောင်းပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့၏။

"ရှင် ကျွန်မရဲ့ အရှက်သိက္ခာကို ဘာဖြစ်လို့ ကျအောင် ဖန်တီးနေရတာလဲ၊ ကျွန်မ အဲဒီလောက်အထိ လူတစ်ယောက်ကို အလွယ်တကူ မခင်မင်တတ်ပါဘူး"

မြရောင်ခြယ်ရဲ့ မာနသံလေးကို သူ့နားထဲမှာ စမ်းချောင်းစီးသံလေးလို နားထဲ တိုးဝင်နေသည် ။

တကယ်ပါပဲကွာ.. အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ မင်းကို ချစ်မြတ်နိုးသွားတာ ရှေးဘဝက ရေစက်ပဲထင်တယ် ခြယ်။

လှပဝင်းမွတ်နေတဲ့ မျက်နှာလှလှချောချောလေးက သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲက မထွက်ပေ။

ချစ်တယ်.. အရမ်းချစ်တယ်။ စွဲစွဲလမ်းလမ်းကို ချစ်မိနေပြီကွာ။ ကိုယ် ဘယ်လိုမှ မေ့ပစ်လို့ မရဘူး။

ကိုယ့်နှလုံးသားတွေကို စွဲကိုင်လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့ မိန်းကလေးက မြရောင်ခြယ်ပါပဲ။

အိမ်ရောက်လာသည် ။

ကျယ်ဝန်းတဲ့ ခြံကြီးထဲမှာ လှပခမ်းနားတဲ့ တိုက်အိမ်ကြီးက သူ့ကို

ဆီးကြိုနေပေမယ့် သူ့စိတ်တွေကတော့ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လေးကိုပဲ တမ်းတနေမိသလိုပင်။

စိတ်တွေ လေးလံနေရသည် ။

"သား"

"မေမေ"

"ပြန် လာပြီလားကွယ်"

"မိုးအရမ်းချုပ်နေလို့ မေမေတောင် စိတ်ပူနေတာ"

"မေမေ မအိပ်သေးဘူးလား"

"သားကို စောင့်နေတာလေ"

"မေမေရယ်.. အိပ်နွင့်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ သား ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု ရှိနေလို့ ပါဗျာ"

"သား"

"ဗျာ မေမေ"

"ထိုင်ပါဦးကွယ် မေမေပြောစရာရှိလို့ "

"ဘာများ လဲ မေမေရယ်"

"မေမေကတော့ သားကို လက်ထပ်စေချင်တာပဲ၊ သား အသက်အရွယ်ရ လာပြီ၊ သိပ်နောက်ကျလို့ မဖြစ်ဘူး၊ သား ရွေးချယ် ထားတဲ့ မိန်းကလေး ရှိလား"

"ရှိပါတယ် မေမေ"

"ဟင်.. ဘယ်သူလဲ ဘယ်ကလဲ၊ မေမေကတော့ သားရွေးချယ်တဲ့ ဘ

ယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမဆို သဘောတူပါတယ်"

"တကယ်လား မေမေ"

"အင်း"

"ကျွန်တော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ထားပြီးပြီ မေမေ၊
တစ်နေ့ကျရင် မေမေ့ကိုပဲ အသိပေးမှာ ပါ"

"သား.. အနားယူတော့၊ မေမေကတော့ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးမဆို
သဘောတူပါတယ်"

မေမေ့ကိုဖက်ပြီး မေမေကျေနပ်အောင် ပါးလေးကို နမ်းပစ်လိုက်သ
ည် ။

"သား အနားယူတော့မယ်"

မေမေ့အနားကနေ သူ ထွက်လာခဲ့မိသည် ။

အခန်းထဲရောက်တော့ အိပ်ရာပေါ် ပစ်လွဲချပစ်လိုက်ပြီး မျက်လုံး
တွေကို မှိတ်ထားလိုက်မိ၏။

ထွန်းတောက်မျက်ဝန်းထဲမှာ တော့ ဖူးဖူးစင်စင် ဝင်းလင်းပပ
တောင့်တောင့်တင်းတင်းနှင့် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မြရောင်ခြယ်ကိုပဲ သ
တိရနေမိသည် ။
